

Februar 2018

Kommunal udrulning af passiv infrastruktur til højhastigheds bredbånd

Kommuner har i dag mulighed for at etablere passivt infrastruktur som en erhvervsaktivitet. Der er dog mange problemstillinger, som der skal tages hensyn til. Kommunen bliver ledningsejer og får dermed også de forpligtelser, som følger med.

Som udgangspunkt råder Teleindustrien ikke kommunerne til selv at nedlægge passiv infrastruktur til bredbånd

Det vil kræve kendskab til love og regler indenfor nedgravning af bredbånd infrastruktur f.eks. respekt og sikkerhedsafstande til andre ledninger eller muligheden for dispensation for afstand til gasledninger ved hjælp af udluftnings muligheder. Placeringen af tomrør er også en faktor og afgørende for efterfølgende brug. Det nytter ikke at placere rør i vejbane eller i en stor dybde da der altid skal være mulighed for at tilgå rørene ved blæseproblemer eller mulighed for at etablerer afgreninger og "breakout".

En ledningsejer er forpligtet til at kunne udlevere ledningsoplysninger i forbindelse med LER oplysninger dvs. at et ledningsnet skal digital indmåles og registreres i et GIS system.

Der er mange administrationsomkostninger forbundet ved at eje et ledningsnet bl.a. til LER administration, vedligehold af GIS systemer, upload af indmålinger og håndtering af købere/lejere af nettet. Bl.a. skal der udarbejdes en fordelingsnøgle til fordeling af omkostninger, når et kommunalt net skal tages i brug.

Der skal endvidere påregnes omkostninger til administration og håndtering af opgaver, som er forbundet med f.eks. graveskader eller vejforlægninger.

De etablerede teleselskaber har i forvejen stor erfaring med nedlægning af bredbånd infrastruktur og kan etablere bredbånd infrastruktur med meget lavere omkostninger end kommunerne. Grundet teleselskabernes store omsætninger er både materiale, håndteringspriser og entreprenøromkostninger lavere.

Mange steder bør der tages højde for at der i forvejen er eksisterende net som i dag i højere grad handles indbyrdes i mellem teleselskaberne med købe eller lejeaftaler.

Kommuner kan bidrage til udbredelse af højhastigheds bredbånd på andre måder

Ofte vil der kunne drages fordel af samgravning ved kommunale anlægsopgaver, og det gælder også ved f.eks. renovering af belægning, selvom gravedybden ikke er under 15cm og dermed ikke er koordineringspligtig jf. vejloven. Kommunerne kunne evt. stille trace til rådighed i forbindelse med belægningsarbejde.

Endvidere kan kommunerne stimulere udbygningen ved:

- Tættere samarbejde med de lokale teleselskaber, hvilket generelt vil fremme interessen for samgravning
- Ensrette vilkår og procedurer for gravetilladelser imellem kommunerne. Der ses ofte store afvigelser mellem kommuner i kravene for gravetilladelser
- Sikring af forudsigelige og rimelige vilkår ved gravearbejde og reablering
- Nedsættelse af sagsbehandlingstider f.eks. gravetilladelser eller høringer i forbindelse med private fællesveje.

Endvidere kan kommuner fremme udbygningen ved selv at efterspørge bredbånd til fx kommunale institutioner og gennemføre udbud.

Vejledning ved etablering af passiv infrastruktur, hvor det ikke er interesse for samgravning fra teleselskaberne

Da teleselskaberne har mange forskellige måder at etablere passiv infrastruktur på, er det vanskeligt at identificere og fremhæve en bestemt metode som den rigtige. Det vil aldrig helt kunne undgås at efterfølgende skulle grave, når et anlæg skal tages i brug.

Såfremt en kommune skal etablere passiv infrastruktur, anbefaler Teleindustrien, at der i byområder kan lægges et 50mm PN 8 rør. Det vil efterfølgende kunne anvendes til flere forskellige kabeltyper. Endvidere er det mulighed for at relinje med mindre subrør hvis teleselskabet bruger mikrokabler. Det skal være tale om længere gennemgående strækninger, før det er brugbart.

I større byer vil det være en fordel at lægge 110mm foringsrør på særlige vanskelige strækninger f.eks. over større vejkryds eller specielle dyre belægninger.